

مطالعه اثر انکسار در ترازیبی و ارتفاع یابی مثلثاتی در ژئودزی و نقشه برداری و امکان حذف آن

نوشته

دکتر محمد منصور بینا

استاد یار گروه فیزیک

مقدمه - مشاهدات ترازیبی و یا ارتفاع یابی مثلثاتی در ژئودزی و نقشه برداری بعلا آنکه مسیر نور از قشرهای هوا با چگالی متفاوت عبور میکند و در نتیجه بر اثر انکسار مسیری منحنی شکل دارد همواره دارای خطائی ناشی از اثر انکسار در جو است. در عمل شیوه‌هایی در هر یک از موارد بالا بکار برده میشود که خطاها را حذف نمایند مثلاً در ترازیبی بعلا کوتاهی دهانه‌ها (فاصله متوسط دومیر) و تا حد امکان برابر گرفتن فاصله تراز از هر شاخص بنظر میرسد که خطای ناشی از انکسار باید حذف گردد. در نقشه برداری و ژئودزی که در آن تعیین ارتفاع با اندازاگیری زاویه قائم و فاصله (سورب در صورت اندازه گیری مستقیم و وافقی در صورت استفاده از مختصات دونقطه) صورت میگیرد نیز تعیین ارتفاع با مشکل کرویت و انکسار نور در آتمسفر مواجه است عامل اول یعنی اثر کرویت قابل محاسبه است و عامل دوم در صورتی قابل محاسبه است که طبق فرضیه Biot مسیر نور قوسی از دایره را طی کند در نتیجه زاویه انکسار را در دو طرف قراولروی دوطرفه و همزمان میتوان برابردانست و با گرفتن میانگین اثر آنرا حساب نمود: در اینجا بررسی میکنیم که تا چه اندازه شرایط فوق در عمل فراهم است و تا چه حد میتوان به نتایج حاصله اطمینان نمود. برای یادآوری اصول تعیین ارتفاع را در ژئودزی و نقشه برداری متذکر میشویم:

ارتفاع یابی مثلثاتی - در این طریقه باید زوایای ارتفاعی متقابل دونقطه را که تا حد امکان همزمان قرائت شده باشند مورد استفاده قرارداد. فرض کنیم z و z' زوایای سمت‌الرأسی مشاهده شده در نقاط A , B باشند که از سطح دریا بترتیب ارتفاع h , h' را دارند.

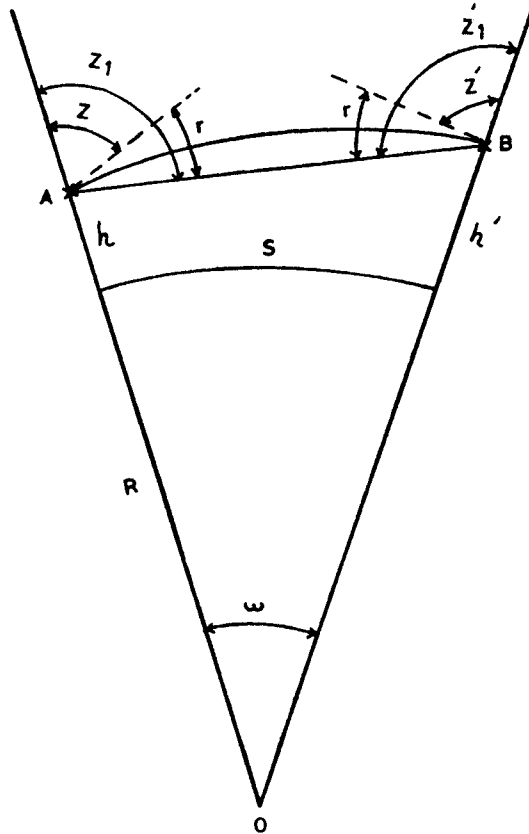
در اینجا شعاع نورانی مسیری را طی کرده که قوسی از دایره فرض شده است و در نتیجه زاویه انکسار r در دو طرف برابر گردیده‌اند.

$$z_1 = z + r$$

$$z'_1 = z' + r$$

در مثلث OAB میتوان رابطه زیر را نوشت :

$$\frac{R+h}{R+h'} = \frac{\sin z'_1}{\sin z_1}$$

و با فرض $\Delta h = h' - h$ این رابطه بصورت زیر درمیآید :

$$\frac{\Delta h}{2R+h+h'} = \frac{\sin z'_1 - \sin z_1}{\sin z'_1 + \sin z_1} = \frac{2 \sin \frac{z'_1 - z_1}{2} \cos \frac{z'_1 + z_1}{2}}{2 \sin \frac{z'_1 + z_1}{2} \cos \frac{z'_1 - z_1}{2}} = \frac{\operatorname{tg} \frac{z'_1 - z_1}{2}}{\operatorname{tg} \frac{z'_1 + z_1}{2}}$$

و با در نظر گرفتن اینکه $\frac{h+h'}{2} = h_m$ (ارتفاع متوسط)

$$\frac{\frac{\Delta h}{R}}{2 \left(1 + \frac{h_m}{R} \right)} = \frac{\operatorname{tg} \frac{z'_1 - z_1}{2}}{\operatorname{tg} \frac{z'_1 + z_1}{2}}$$

ولی فرض بالا یعنی برابر گرفتن زاویه انکسار در دونقطه قراولروی موجب میشود که : $z'_1 - z_1 = z' - z$:
 گردد. و چون $z_1 = \pi - A$, $z'_1 = \pi - B$

$$z_1 + z'_1 = 2\pi - (A + B)$$

با در نظر گرفتن اینکه $z_1 + z'_1 = \pi + \omega$ است نتیجه میشود :

$$(A + B) = 2\pi - (z_1 + z'_1) = \pi - \omega$$

(ω زاویه مرکزی مربوط به نقاط A , B است).

$$\text{ولی چون } \text{tg} \omega = \frac{S}{R} \text{ است. } \text{tg} \frac{z_1 + z'_1}{2} = - \text{cotg} \frac{\omega}{2} = - \frac{2R}{S}$$

در نتیجه :

$$\Delta h = S \left(1 + \frac{h_m}{R} \right) \text{tg} \frac{z' - z}{2}$$

در عمل اگر h_m در دست نباشد و فقط یکی از دو ارتفاع را داشته باشیم از رابطه زیر استفاده میشود :

$$\Delta h = S \left(1 + \frac{h}{R} \right) \left(1 + \frac{\Delta h}{2R} \right) \text{tg} \frac{\Delta z}{2}$$

باین ترتیب که ابتدا از $\frac{\Delta h}{2R}$ صرف نظر نموده و Δh تقریبی را محاسبه میکنند سپس همین مقدار را

در رابطه فرار داده مجدداً Δh را محاسبه مینمایند.

در تراز یابی مستقیم اختلاف ارتفاع دونقطه از جمع جبری اختلاف ارتفاعهای نقاط فرعی بین دونقطه

که شاخص روی آنها قرار گرفته پس از سرشکن کردن خطهای بست و احیاناً تصحیح Ortheometrique در صورت تراز یابی دقیق تعیین میشود.

در این حالت خط دید به سطح زمین بسیار نزدیک میباشد و عدم تعادل حرارتی در سطح زمین در

مشاهدات اثری محسوس دارد ولی بعلت کوتاهی دهانه و برابر گرفتن فاصله تراز از شاخص ها و همزمان بودن تقریبی قرائت ها و نیز اجتناب از مشاهدات در حالت عدم تعادل شدید حرارتی ، اثر انکسار تا حد زیادی حذف میگردد.

از آنچه گذشت ملاحظه میشود که در هر دو طریقه فوق روشهایی که به اتکاء آنها خطاهای ناشی از

انکسار در جو قابل حذف میباشد بر این اصل متکی هستند که تعادل حرارتی در جو حتی در قشرهای پائین آن تعادلی adiabatique میباشد در نتیجه گرادیان ارتفاعی درجه حرارت $\left(\frac{dT}{dH} \right)$ و نیز $\left(\frac{dp}{dH} \right)$ هر دو

منفی میباشند (p چگالی T درجه حرارت مطلق و H ارتفاع فرض شده) بعلاوه گرادیان ارتفاعی درجه - حرارت از حد معینی تجاوز نمی نماید . چه در اینصورت کاهش سریع درجه حرارت با ارتفاع افزایش چگالی را به همراه خواهد داشت یعنی $\frac{dp}{dH}$ مثبت میگردد و این امر موجب حرکت هوای سبک پائین بطرف بالا گردیده و تعادل را برهم خواهد زد .

در شرایط جوی مناسب و آرام تقریباً تا چند کیلومتر پائین جو را میتوان در حال تعادل آدیاباتیک دانست ولی در قشر بسیار پائین یعنی آن قسمت که در اندازه گیریهای ژئودزی و نقشه برداری ویا تراز یابی مورد توجه است بهیچوجه در تعادل آدیاباتیک نیست زیرا تشعشع سطح زمین که بر اثر آفتاب گرم شده ویا هنگام شب خنک میگردد عامل تغییر و برهم زدن تعادل حرارتی قشر پائین جو میباشد و موجب میگردد که گرادیان ارتفاعی درجه حرارت مقادیری بخود بگیرند که با آنچه لازمه برقراری شرط تعادل آدیاباتیک است متفاوت گردد . برای مطالعه شرط تعادل ابتدا حدقابل قبول گرادیان ارتفاعی درجه حرارت را بدست میاوریم . برای این منظور از روابط کلاسیک زیر استفاده میشود :

(در اینجا هوا را گاز کامل فرض نموده ایم) .

$$dP = -\rho g dH$$

$$\rho = c \frac{P}{T}$$

$$\frac{d\rho}{\rho} = \frac{dP}{P} - \frac{dT}{T} = \frac{\rho g dH}{P} - \frac{dT}{T} = -\frac{\rho g}{P} dH \left(1 + \frac{P}{\rho g dH} \cdot \frac{dT}{dH} \right)$$

و یا :

$$\frac{d\rho}{dH} = -\frac{\rho^2 g}{p} \left(1 + \frac{1}{\theta} \cdot \frac{dT}{dH} \right)$$

که در آن $\theta = \frac{\rho g T}{P}$ فرض شده است .

در نتیجه برای آنکه هوا در حال تعادل باشد باید $\frac{d\rho}{dH} < 0$ باشد یعنی $\frac{dT}{dH} > -\theta$ گردد .

لذا گرادیان ارتفاعی درجه حرارت باید از حد معینی ($-\theta$) بزرگتر باشد . θ را میتوان در شرایط مختلف محاسبه نمود مثلاً در فشاری هم سطح دریا و درجه حرارت صفر درجه سانتیگراد بفرض آنکه یک متر مکعب هوا $\rho g = 1.293$ کیلوگرم وزن داشته باشد و $P = 1.033 \times 10^5 \text{ kg/cm}^2 = 1.033 \times 10^4 \text{ kg/m}^2$ باشد اندازه θ برابر ۰.۳ درجه در هر صد متر بدست میآید .

در شرایط بالا هرگاه مقدار گرادیان ارتفاعی درجه حرارت را بخواهیم از رابطه $Pp^{-\gamma} = C^{at}$

(γ نسبت گرمای ویژه هوا در فشار ثابت و حجم ثابت و تقریباً برابر ۱.۴۱ میباشد) .

ویا رابطه :

$$\frac{dp}{p} - \gamma \frac{d\rho}{\rho} = 0$$

استفاده کنیم. در این رابطه و دورابطه :

$$\frac{dP}{p} = \frac{dT}{T} + \frac{d\rho}{\rho} \quad \text{ویا} \quad P = cT\rho$$

و $dP = -\rho g dH$ با حذف $\frac{d\rho}{\rho}$ نتیجه میشود :

$$\frac{dT}{T} = \left(1 - \frac{1}{\gamma}\right) \frac{dP}{p}$$

$$dT = \left(1 - \frac{1}{\gamma}\right) \frac{T}{p} dp = - \left(1 - \frac{1}{\gamma}\right) \frac{\rho g T}{p} dH$$

که مانند قبل $\theta = \frac{\rho g T}{p}$ میباشد.

$$\frac{dT}{dH} = - \left(1 - \frac{1}{\gamma}\right) \theta$$

اگر شرایط جوی را مانند حالت قبل بگیریم یعنی $\theta = 2/5$ درجه درصد متر و مقدار γ را برای هوا ۱٫۴۱ فرض کنیم نتیجه میشود :

$$\frac{dT}{dH} = - ۱ \quad \text{یک درجه برای هر صد متر}$$

این مقداریست که گرادیان ارتفاعی درجه حرارت در شرایط جوی فرض شده باید دارا باشد تا تعادل حرارتی برقرار بوده و اختلافی در مشاهدات و محاسبات ارتفاع یابی ایجاد نکند. متأسفانه شرایط فوق بر اثر تشعشع سطح زمین بخصوص در هنگام تابش برقرار نبوده و گرادیان ارتفاعی درجه حرارت از حد لازم تجاوز مینماید در نتیجه اغلب $\frac{dp}{dH}$ مثبت گردیده یعنی چگالی با ارتفاع افزایش مییابد. هوا در این حالت از تعادل خارج گردیده و از پائین به بالا حرکت میکند و در دورین مشاهده میشود که تصویر دارای لرزش و سوچ میباشد و این لرزش با مقایسه باتارهای رتیکول بسیار محسوس است. در نتیجه شرایطی که بر اساس آن روابط ارتفاع یابی مثلثاتی تنظیم شده و یا تراز یابی باید انجام پذیرد هرگز فراهم نبوده و اگر هم فراهم شد در طول مشاهدات پایدار نمیماند از اینجاست که خطاهای غیر قابل پیش بینی و غیر سیستماتیک در تعیین ارتفاعات وارد گردیده و اندازه گیریها را دچار عدم دقت لازم مینماید.

بنظر میرسد اگر از دو طول موج مختلف برای مشاهدات استفاده گردد بطریقه دیفرانسیل میتوان اثر انکسار را حذف نمود برای این منظور باید از دو چشمه نورانی یکرنگ monochromatique استفاده

نمود. بدیهی است بعلت تغییر طول موج اثر انکسار نیز تغییر خواهد نمود. اگر dz_1 زاویه انکسار مربوط به طول موج λ_1 باشد و dz_2 زاویه انکسار مربوط به λ_2 ($dz_1 \neq dz_2$) میتوان نوشت:

$$\frac{dz_1 - dz_2}{dz_1} = k \frac{\lambda_1 - \lambda_2}{\lambda_1}$$

که k ضریبی است ثابت که بستگی به مقادیر λ_1 , λ_2 دارد.

و اگر طرف دوم را جمعاً مقدار ثابت C فرض کنیم:

$$dz_1 = \frac{(dz_1 - dz_2)}{C} = \frac{Z_1 - Z_2}{C}$$

که Z_1 , Z_2 زوایای سمت الرأسی قرائت شده برای دو طول موج λ_1 , λ_2 میباشد.

مثلاً اگر فرض کنیم از دونور قرمز و بنفش استفاده شده باشد ($\lambda_1 \approx 0.4\mu$ و $\lambda_2 \approx 0.8\mu$) باشد

و قرائت‌های Z_1 , Z_2 برابر باشد با:

$$Z_1 = 85^\circ 26' 28''$$

$$Z_2 = 85^\circ 26' 25''$$

$$(C = \frac{1}{25} \text{ بفرض})$$

$$dz_1 - dz_2 = 3''$$

$$dz_1 = (Z_1 - Z_2) \times \frac{1}{C} = 3'' \times 25 = 75''$$

و زاویه ترحیح شده برابر خواهد بود با:

$$Z = 85^\circ 27' 03''$$

این روش در تعیین کمیت‌های دیگری که انکسار در جو در آن اختلالاتی ایجاد میکنند مانند تعیین فاصله و موقعیت نقاط ژئودزی به کمک اقمار مصنوعی با اثر دوپلر (Doppler) تا کنون بکار رفته و نتایج مفیدی داشته است بنظر میرسد اگر مشکلاتی نظیر عدم دقت کافی دستگاه اندازه گیری برای تشخیص دوزاویه قائم مختلف برای دو طول موج متفاوت و یا عملی نبودن اندازه گیری در روز و غیره مانع نگردد باین ترتیب میتوان ارتفاع یابی مثلثاتی را در مورد اتصالات طویل جانشین تراز یابی مستقیم نمود.

Bibliographie

- 1 - P. Tardi - G. Laclavère , Traité de Géodesie , T. 1 Fas. 1 Gautier - Villar Paris 1951
- 2 - P. V. Angus - Leppan, A Study of Refraction in the Lower Atmospher . Empire Survey Review No. 120 P. 69. 1961.
- 3 - P. V. Angus - Leppan , Empire Survey Review No. 121 p. 107 1961
- 4 - Nivellement de précision, J. Vgnal , Publication Théchnique de l' I. G. N Paris 1955.
- 5 - A. E. Decae, Precision Survey of the 28Be V Synchrotron in the European Organisation for Nuclear Reseach , Empire Survey Review No. 121 - 122 p. 98 1961.